

KWARTALNIK TARNOGRODZKI

ISSN 1509-3735

NUMER 11

ROK IV

2002

**DNI
TARNOGRODU
26.05. - 2.06.2002**

WIERSZE UCZNIÓW PUBLICZNEGO GIMNAZJUM W TARNOGRODZIE

Słońce

Słońce
Co dzień
Się rodzi
I co dzień
Umiera
Przyglądając
Się jego kolorowej śmierci
Jestem pełna
Strachu
I
Podziwu
Czy na pewno
Będzie miało
Siłę żeby jutro
Znowu
Przyjść na świat
Oczy me
Wypełnione po brzegi
Niewytłumaczalnymi łzami
Oglądam ten
Codzienny rytuał
Przez szklaną
Dziurę w mojej
Ścianie

Aleksandra Iwańczyk

Leży na stole on
Żółty ołówek
Chcę namalować nim
Żółte słońce
Ale on
Ma szarą duszę
Łzy rozpaczy spływają
Po moich policzkach
Teraz wiem
Nie liczy się wygląd
Ważniejsze jest
Wnętrze

Małgorzata Momora

Jesienna myśl

Stoję i patrzę
w barwne okno,
które roztacza
jesień złocista.

Chwilę czekam:
lekki powiew
chłodnego wietrzyku
zdmuchnął kilka
czerwono - żółtych liści klonu.

Widzę lecą,
lecą ku przestworzom
jak ptaki
oniśmielone niebem.

W ogródku obok
zasiane marzenia
kwitną.

I nagle śmiech
ogarnął mą duszę...
One tańczą!
Ich płatki kołyszą się
w takt podmuchu
na złoconej
liśćmi sali,
a drzewa nucą
pieśni wesela,
jakby wiedziały,
że to po raz ostatni
tej jesieni.

Joanna Ciołek

ODGRZEBANE Z ZAPOMNIENIA

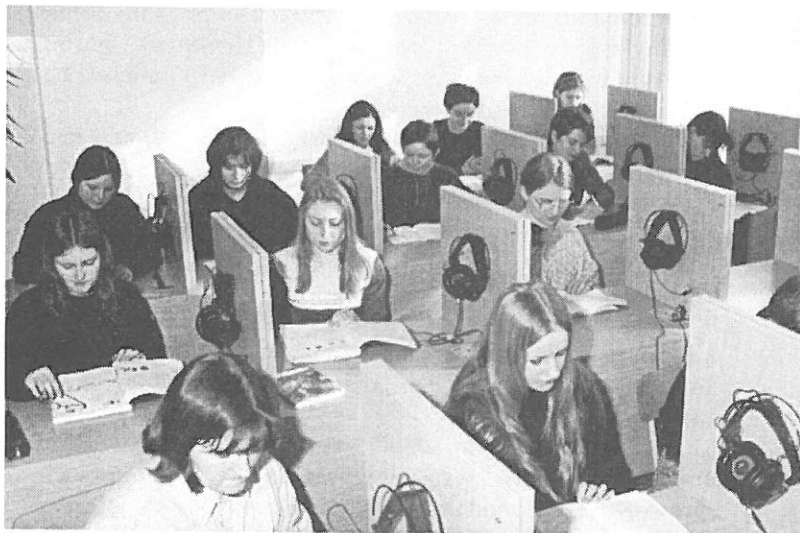
Zespół Tańca Ludowego przy Liceum Ekonomicznym w Tarnogrodzie działał w latach 1975-1991. Choreograf i opiekun Władysław Dubaj, kostiumy łoświckie wykonywały uczennice liceum pod opieką pani Zofii Dubaj i Krystyny Kowal. Zespół brał udział w dożynkach wojewódzkich, centralnych oraz w widowisku plenerowym w czasie olimpiady rolniczej na stadionie "Widzew" w Łodzi. Kilkakrotnie zespół wyjeżdżał do byłego NRD.

40 lat minęło!

w Zespole Szkół Ekonomicznych w Tarnogrodzie

Idea utworzenia średniej szkoły ogólnokształcącej w Tarnogrodzie zrodziła się w 1948 roku. Uzyskano wówczas zezwolenie na utworzenie prywatnej szkoły stopnia licealnego, ale organizacja tej placówki zakończyła się niepowodzeniem. Zamożniejsi rodzice nie chcieli, by ich dzieci uczyły się w gimnazjum w Tarnogrodzie. Z powodu małego naboru uczniów szkołę zlikwidowano już w 1951 roku.

Powrócono do tej idei w drugiej połowie lat pięćdziesiątych. z inicjatywy Gromadzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu i Gromadzkiej Rady Narodowej w Tarnogrodzie. W dniu 6 stycznia 1959 roku powołano "Komitet budowy szkoły licealnej" i ustalono składki od miejscowego społeczeństwa na tę inwestycję. Przewodniczącym Komitetu został Franciszek Mulawa, Tadeusz Banach jego zastępcą i księgowym, a Wanda Nurkowska i Aleksander Magoch członkami Prezydium.

W wyniku starań członków komitetu oraz wydatnej pomocy władz powiatowych i wojewódzkich Wojewódzkiego Komitetu Koordynacyjnego, 23 czerwca 1958 roku inwestycja w Tarnogrodzie została zatwierdzona i przyjęta do realizacji jako 407 szkoła w kraju "Pomnik 1000-lecia Państwa Polskiego". Budowę szkoły rozpoczęto w lipcu 1958 roku. 7 marca 1960 roku wmurowania aktu erekcyjnego dokonał poseł na Sejm i ówczesny przewodniczący PWRN w Lublinie Paweł Dąbek. Generalnym wykonawcą obiektu było Bilgorajskie Przedsiębiorstwo Budowlane, które zakończyło budowę w 1962 roku.

Pierwszym dyrektorem szkoły średniej w Tarnogrodzie został ówczesny kierownik szkoły podstawowej Wiktor Wodziński. Kadre pracowniczą stanowili nauczyciele szkoły podstawowej.

W inauguracyjnym roku szkolnym 1962/1963 do klasy I Technikum Ekonomicznego o profilu ogólnoeconomicznym przyjęto 55 uczniów, a do Zasadniczej Szkoły Zawodowej (zawód sprzedawca) 44. W następnym roku szkolnym podjął pracę pierwszy etatowy nauczyciel liceum Józef Gontarz.

Liceum Ekonomiczne w okresie swego istnienia kształciło ekonomistów w następujących specjalnościach: ogólnoeconomiczna (technikum 5-letnie), ekonomika i organizacja przedsiębiorstw, ekonomika i organizacja przedsiębiorstw przemysłowych, ekonomika i rachunkowość przedsiębiorstw rolnych i administracja państwowa (licea 4-letnie), wiejski obrót towarowy i administracja terenowa (3-letnie na podbudowie ZSZ), ekonomika i organizacja przedsiębiorstw handlowych (Liceum dla Pracujących), ekonomika i rachunkowość przedsiębiorstw rolnych (2-letnie Studium Policealne).

Ponadto w szkole zdobywali zawód sprzedawcy-magazyniera i pracownika administracyjno-biurowego absolwenci liceum zawodowego.

Zasadnicza Szkoła Zawodowa kształciła wykwalifikowanych robotników w zawodach: sprzedawca, kelner, kucharz, masarz, piekarz, młeczarnik, ceramik, fryzjer. ZSZ zlikwidowano w 1998 roku. Obecnie szkoła kształci uczniów w następujących specjalnościach: Liceum Ekonomiczne - ekonomika i organizacja przedsiębiorstw oraz finanse i rachunkowość; Liceum Handlowe w zawodzie technik handlowiec.

Sukcesywnie rozwijała się baza materialna szkoły. Pozyskanie nowej wykształconej kadry pedagogicznej uwarunkowane było ofertą mieszkaniową. Dlatego też w 1966 roku oddano do użytku dom nauczyciela dla 4 rodzin, budowany systemem gospodarczym, a w 1973 roku przekazano do wspólnego użytku ze szkołą podstawową drugi dom nauczyciela dla 6 rodzin. W 1967 wyremontowano budynek starej szkoły podstawowej przeznaczając go na internat szkoły średniej. Po 12 latach istnienia szkoły przystąpiono do jej rozbudowy. W 1970 roku uzyskano w nowym skrzydle 8 sal lekcyjnych. 22 sierpnia 1996 roku zakupiono budynek po przedszkolu i po modernizacji adaptowano go dla potrzeb szkoły średniej. Nowy obiekt szkolny oddano do użytku 15 listopada 1996 roku.

Trzy lata później rozpoczęto budowę nowoczesnej hali sportowej wraz z łącznikiem. Budowa obiektu trwała dwa lata. Koszt budowy sali o wymiarach 14,78x39,5m wyniósł ponad 1,8 mln zł. Część kwoty uzyskano z dotacji UKFiS dzięki wsparciu Sejmiku Województwa Lubelskiego, w dużym stopniu wsparł inwestycję kurator, resztę środków wyłożyło Starostwo Powiatowe w Biłgoraju i Urząd Miasta i Gminy w Tarnogrodzie.

W chwili obecnej w nowym budynku szkolnym młodzież uczy się w nowoczesnie wyposażonych pracowniach: pracowni informatycznej z dostępem do internetu, economicznej pracowni komputerowej, specjalistycznej pracowni językowej do nauki języków obcych. Młodzież ma do swojej dyspozycji bibliotekę szkolną z fachowymi książkami i czasopismami oraz wyposażoną w zestaw komputerów. Od września biblioteka szkolna pełnić będzie również rolę punktu Informacji Europejskiej, z którego usług korzystać będą mogli mieszkańcy całej gminy. Stosowne porozumienie w tej sprawie zostało podpisane z Regionalnym Centrum Informacji Europejskiej funkcjonującym przy Wyższej Szkole Zarządzania i Administracji w Zamościu.

W ciągu 40 lat istnienia szkoła miała wiele osiągnięć dydaktyczno-wychowawczych. Wielu uczniów zajmowało

czołowe lokaty w zawodach sportowych, przeglądach artystycznych, olimpiadach przedmiotowych, konkursach. Znaczące dla prestiżu naszej szkoły była rywalizacja z LO w Szczepieszynie w ramach Turnieju Szkół Województwa Zamojskiego organizowanym przez KOiW w Zamościu. Ze współzawodnictwa wyszliśmy zwycięsko. Program prezentujący szkołę został wysoko oceniony przez władze oświatowe.

Wiele razy nasi uczniowie brali udział w konkursach "Sprawni jak żołnierze" i w "Konkursie Obrony Cywilnej." Świetnie przygotowani przez kol. Wojciecha Baszkiewicza zdobywali w tych konkursach czołowe lokaty na szczeblu wojewódzkim.

Koleżdy Czesław Luchowski, ś.p. Stanisław Dyrka, Krzysztof Tarnowski przygotowywali świetnych sportowców, którzy reprezentowali szkołę i osiągnęli bardzo dobre wyniki w różnych dziedzinach sportu. Dyplomy z ich nazwiskami są chlubą naszej szkoły.

Uczennice naszej szkoły brały udział w kolejnych edycjach Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego. Anna Garbac i Renata Szuper zdobywały wyróżnienia na szczeblu wojewódzkim tego konkursu. Przygotowywały je kol. Krystyna Dyrka, Krystyna Kowal i Grażyna Chamot.

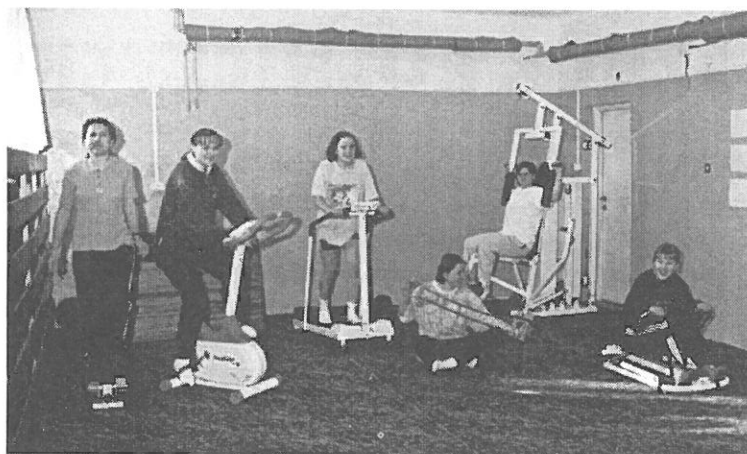
W 1995 r. braliśmy udział w VI Przeglądzie Widowisk Teatralnych organizowanych przez LO w Szczepieszynie. Zajęliśmy tam III miejsce wystawiając parodię "Potopu" H. Sienkiewicza. Z inną obsadą tego przedstawienia wyjeżdżaliśmy w roku 2000 na gościnne występy do ZSR w Różańcu i I LO w Zamościu. Widowisko to reżyserowała kol. Krystyna Kowal.

Przez wiele lat kol. Wojciech Baszkiewicz prowadził chór szkolny, który w 1985 r. w Ogólnopolskim Konkursie Chórów a capella w kategorii chórów szkolnych zajął II miejsce na szczeblu wojewódzkim.

Uroczystości szkolne i środowiskowe przez długie lata uświetniał i ożywiał swymi występami zespół taneczny prowadzony przez dyrektora TDK p. Władysława Dubaja. Pamiętamy występy solowe Zofii Senderek (obecnie Kraczek), Anny Pacion (obecnie Berdzik) czy Marka Tarnowskiego.

To tylko mała część bogatej i różnorodnej działalności młodzieży pracującej w szkole przez wiele lat w różnych kółkach zainteresowań i osiągającej sukcesy, którymi się szczycimy.

Od roku 1998 do chwili obecnej młodzież ZSE w Tarnogrodzie odnosi systematycznie sukcesy w konkursach sprawdzających wiadomości economiczne i umiejętności zawodowe. W roku 2000 tytuł finalisty XIII Olimpiady

Sprzęt do ćwiczeń fizycznych

Wiedzy Ekonomicznej uzyskał uczeń klasy IV Adam Zwoliński. Natomiast w roku 2002 ten sam sukces powtórzyła w XV Olimpiadzie Wiedzy Ekonomicznej Barbara Leniart.

W bieżącym roku drużyna reprezentująca szkołę średnią w Tarnogrodzie w składzie: Dorota Róg, Renata Grzybek, Justyna Dziewa, Piotr Grzyb, Łukasz Mazurek, Marek Błażyński zajęła IV miejsce w Konkursie Zarządzania Wirtualną Firmą organizowanym przez Wyższą Szkołę Zarządzania i Informatyki w Rzeszowie. Podobnym osiągnięciem poszczycić się może zespół w składzie: Kiszka Michał, Tomasz Piskorski, Łukasz Mazurek, Marek Błażyński, Justyna Dziewa zajmując III miejsce w Konkursie Zarządzania Firmą organizowanym tym razem przez Wyższą Szkołę Zarządzania i Administracji z Zamościa. Pracą tych zespołów kierowała kol. Anna Nowińska.

Wszystkie te osiągnięcia stawiają ZSE w Tarnogrodzie w gronie najlepszych szkół ekonomicznych funkcjonujących w regionie zamojskim.

Godnym podkreślenia jest fakt, że szkoła średnia w Tarnogrodzie należy do niewielu instytucji, które wyrastają ponad potrzeby przeciętnej gminy, rozbudzają ambicje społeczeństwa i nobilitują go w oczach sąsiadów. Fakt istnienia szkoły średniej w pewnym stopniu zaważył na podjęciu przez Radę Państwa uchwały z dnia 1 stycznia 1987 roku o nadaniu Tarnogrodowi praw miejskich.

Mottem działania ZSE w Tarnogrodzie jest wierność tradycji w kształceniu ekonomistów, dlatego też od września 2002 roku szkoła proponuje absolwentom gimnazjum kształcenie w trzech typach szkół: Zasadniczej Szkole Zawodowej kształcącej sprzedawców, Liceum Profilowanym o profilu ekonomiczno-administracyjnym oraz Technikach Ekonomicznym i Handlowym.

W szkole średniej w Tarnogrodzie 25 nauczycieli kształci w tym roku szkolnym 319 uczniów. Dyrektorem szkoły od 1999 roku jest mgr Janusz Skubisz.

Sklepik spółdzielni uczniowskiej

Biegu dokonałem, wiarę zachowałem...

Wspomnienie ks. Wincentego Depczyńskiego

Urodził się 20.03.1905r. w Krasnymstawie. Po ukończeniu Gimnazjum im. Wł. Jagielly w tym mieście, kontynuował naukę w

Seminarium Duchownym w Lublinie, które ukończył w 1929 roku. W 1950 roku uzyskał doktorat z prawa kanonicznego na KUL, w 1963 roku otrzymał godność szambelana papieskiego. Proboszczem i dziekanem parafii w Tarnogrodzie był od 6.11.1951 r. do 10.07.1977 r. Wcześniej pełnił kapłańską posługę w Janowie Lubelskim, Bełżycach, Krasieninie, Orłowie Murowanym, Wielączy, Lublinie, Sernikach, Chłaniowie. Nasza parafia była ostatnim etapem jego ziemskiej wędrówki przed emeryturą, którą ks. Depczyński spędził na Bronowicach w Lublinie.

Ksiądz Jakóbczyk, kolega ś.p. Wincentego Depczyńskiego z Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie, wspomina go jako człowieka bardzo pracowitego i systematycznego. Na studiach dużo czytał, działał w różnych kołach, sam nauczył się dwóch języków: francuskiego i angielskiego. Pochłaniała go historia sztuki, co uwidoczniło się później w jego pracy. We wszystkich swoich parafiach dbał o kościoły, także i u nas włożył wiele wysiłku w odnowienie świątyni.

Najdłużej pracował w Tarnogrodzie, aż 26 lat. W tym czasie napisał dwie książki wydane drukiem: "Historię miasta Tarnogród" i "Historię parafii Tarnogród". Opracował także "Historię parafii Krzeszów" i "Historię osady Krzeszów nad Sanem", "Katalog kapłanów diecezjalnych i niediecezjalnych zmarłych w latach 1918-1978, którzy pracowali w diecezji lubelskiej" oraz "Martyrologium duchownych diecezji lubelskiej, zakonników oraz duchownych pozadiecezjalnych nękanych w miejscach kaźni na terenie Lubelszczyzny w latach 1939-1945".

Zmarł na zawał serca 30.01.1979 r. w szpitalu w Lublinie.

Ksiądz Jakóbczyk napisał o nim: "Jako kolega serdeczny i wierny przyjaciel. Umysł żywy, ruchliwy, dowcipny. Jako kapłan gorliwy. (...) Mógłby chyba z ufnością powtórzyć za św. Pawłem Apostołem: >>Biegu dokonałem, wiarę zachowałem...<<".

Na podstawie wspomnień ks. F. Jakóbczyka
oprac. M. Komosa

HISTORIA ZESPOŁU SZKÓŁ ROLNICZYCH W RÓŻAŃCU

W październiku 1998 r. w ZSR w Różańcu uroczystość obchodzono jubileusz 40-lecia. Z całej Polski zjechali absolwenci naszej placówki, by po latach spotkać się z przyjaciółmi, kolegami, nauczycielami. Odżyły wspomnienia szkolnych lat. Na sali gimnastycznej, w której zebrali się uczestnicy uroczystości, panował gwar, zamieszanie, nad którym trudno było zapanować.

Gospodarz uroczystości, dyr. ZSR p. Stanisław Gmiterek żartobliwie skwitował zachowanie zebranych słowami: "Jesteście niby starsi, ale tacy sami, jak przed laty. Gadacie tak, że nie można was uczyć" co zostało przyjęte gromkim śmiechem i oklaskami. Atmosfera jubileuszu była ciepła i serdeczna. Aż trudno uwierzyć, że już "czterdzieści lat minęło"...

Początki nie były łatwe. W roku szkolnym 1957/58 w folwarczym budynku, będącym pozostałością po rozparcelowanym majątku dziedziczki Jagowdowej, zlokalizowano jednoroczną szkołę hodowlaną. Dyrektorką placówki została p. Maria Nowińska. W następnym roku szkolnym 1958/59 na bazie 44-hektarowego gospodarstwa pofolwarczego powołano do życia szkołę rolniczą I stopnia. Uczyło się w niej 35 uczniów w różnym wieku. Budynek, w którym mieściła się szkoła, był stary i nieprzystosowany do funkcji, jaką miał pełnić. Znajdowały się tu i sale lekcyjne i pomieszczenia internackie i mieszkania dla nauczycieli a ponadto stołówka, kuchnia, łazienka. Dodać należy, że w tym czasie brakowało w budynku prądu elektrycznego, więc nauka odbywała się przy świecach lub lampach naftowych. Mimo ciężkich warunków uczniów przybywało. Zajęcia lekcyjne (prowadzone najpierw przez 2, potem przez 4 nauczycieli) odbywały się w systemie dwuzmianowym: rano, 8.00 do 14.00 dla młodzieży dojeżdżającej i od 14.00 do 19.00 dla młodzieży mieszkającej w internacie. Wszystkie prace na 44 ha użytków rolnych uczniowie wykonywali za pomocą 2 ciągników i jednej snopowiązałki.

W roku szkolnym 1965/66 szkołę rolniczą I stopnia przemianowano na zasadniczą szkołę rolniczą.

Od 1968 r. zdecydowanie polepszyły się warunki lokalowe. 1 XI 1968 r. oddano do użytku nowy budynek szkolny, liczący 18 nowoczesnie (jak na tamte czasy) wyposażonych klasopracowni oraz salę gimnastyczną. Ukończono też prace przy blokach mieszkalnych z mieszkaniami słuźbowymi dla pracowników szkoły oraz przy warsztatach naprawczych.

Doskonałe warunki stały się podstawą utworzenia w roku szkol.1970/71 trzyletniego technikum rolniczego.

Rozbudowa placówki sprzyjała naborowi młodzieży nie tylko z okolicznych wsi i miasteczek, ale z całego województwa. Tworzono nowe specjalizacje, w których mogła się kształcić młodzież; oprócz specjalizacji ogólnorolnej utworzono specjalizację hodowlaną, gospodarstwa wiejskiego, tytoniarstwa. Podjęto działania na rzecz rozwoju szkolnictwa zaocznego. Przez pewien czas funkcjonowało zaoczne technikum rolnicze i pomaturalne studium tytoniarskie.

W następnych latach powstało 4-letnie liceum zawodowe o specjalności: wiejskie gospodarstwo domowe i mechanizacja rolnictwa.

W ciągu 43 lat istnienia placówki kierowało nią 12 dyrektorów. Dyrektorami szkoły byli:

Maria Nowińska
Zygmunt Podolski
Mieczysław Pańczyk
Romuald Kopeć
Stanisław Jeleń
Wiesław Chmiel
Henryka Grochowicz
Ryszard Staszczuk
Zbigniew Zań
Jadwiga Gołębiowska
Marek Mirski

Stanisław Gmiterek - aktualny dyrektor ZSR w Różańcu

Zespół Szkół Rolniczych w Różańcu powołano w roku

szkolnym 1978/79, a w październiku 1988 patronem szkoły został działacz ludowy, mąż stanu Wincenty Witos.

Przez ostatnie lata nasza placówka pełniła przede wszystkim funkcję szkoły środowiskowej, dbając o wszechstronny mimo rolniczego profilu rozwój ucznia. Nasi uczniowie mają możliwość zdobycia nie tylko kwalifikacji i umiejętności zawodowych, mogą też rozwijać swoje zdolności i zainteresowania w różnego rodzaju kołach zainteresowań. Chlubą naszej szkoły są uczniowie laureaci centralnych eliminacji Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych. Co roku grupa uczniów dociera do finału tej

olimpiady, dzięki temu w ubiegłorocznym ogólnopolskim rankingu szkół zajęliśmy 10 miejsce w województwie lubelskim.

Mamy nadzieję, że reforma oświaty nie zniweczy czterdziestoletniej tradycji ZSR w Różańcu, ale umożliwi szkole dalszy rozwój. Włożyliśmy wiele serca i pomysłowości do zaoferowania nowe, atrakcyjne, wychodzące naprzeciw potrzebom środowiska kierunki kształcenia.

Małgorzata Ulanowska-Zygaluk

Cerkiew p.w. św. Jana Teodogę w Chełmie.
Widok obecny

ZARYS DZIEJÓW PRAWOSŁAWNEJ DIECEZJI LUBELSKO-CHEŁMIŃSKIEJ

1 marca 1989 r. nastąpiło w życiu Kościoła Prawosławnego doniosłe wydarzenie. Decyzją Synodu Biskupów została restytuowana diecezja chełmska z aktualną nazwą lubelsko-chełmińska, w skład której weszła również parafia w Tarnogrodzie.

Tutaj właśnie umieszczono cudowną ikonę Chełmską Ikonę Matki Bożej, która w X w. przywieziona została na Ruś z Konstantynopola i stała się największą Świętością Chełmszczyzny. Od tego czasu miasto Chełm było duchowym centrum tego regionu. W chełmskim soborze spoczęli po śmierci kolejni chełmscy książęta, z księciem Danielem na czele oraz biskupi chełmscy.

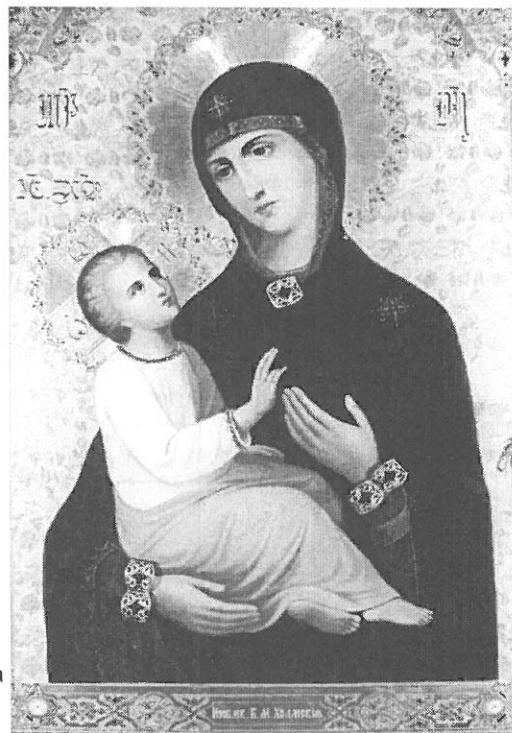
Ciąg dalszy w następnym numerze
Eugenia Klimiuk

Postaram się przybliżyć historię początków diecezji chełmskiej. Sięgają one X w. Po oficjalnym chrzcie Rusi Kijowskiej, przyjętym przez jej władcę Włodzimierza Wielkiego w 988 r., misje chrześcijańskie dotarły do zachodnich rubieży tego państwa. Już w 992 r. w pobliskim Włodzimierzu Wołyńskim powstało biskupstwo prawosławne, w skład którego weszły między innymi obszary między rzekami: Wieprz i Bug, zamieszkałe przez ludność ruską. Wówczas powstały tu zapewne zręby prawosławnej organizacji kościelnej.

Wiemy na pewno, że w roku 1205 istniała już prawosławna diecezja w Uhrzesku nad Bugiem, której zwierzchnikiem był biskup Joasaf. Był to okres rozdrobnienia dzielnicowego na Rusi. Istniało tu wiele księstw, których granice i władcy często się zmieniali. Interesujące nas tereny początkowo wchodziły w skład księstwa włodzimierskiego, które potem podzieliło się na mniejsze organizmy państwowe. W latach dwudziestych XIII w. dzieła zjednoczenia Rusi podjął się jeden z potomków Włodzimierza Wielkiego książę Daniel Halicki. W rezultacie jego zabiegów ziemie ruskie z Kijowem, Haliczem, Włodzimierzem zostały połączone w Księstwo Halicko-Włodzimierskie, które stało się jednym z największych państw ówczesnej Europy Środkowo-Wschodniej. Stolicą księstwa książę Daniel uczynił wzniesione przez siebie miasto Chełm. W roku 1223 przeniósł tu również z Uhruska siedzibę biskupstwa.

Książę Daniel ufundował w Chełmie cztery cerkwie, w tym wspaniałą sobór ku czci Bogurodzicy na Górze Chełmskiej, który stał się katedrą biskupów chełmskich.

Cudowna ikona
Matki Boskiej
Chełmskiej

CO WARTO ZOBACZYĆ?

Dużymi krokami zbliżyła się do nas wiosna. W związku z tym warto ułożyć sobie koncepcję spędzenia wolnego czasu.

Jedną z propozycji Redakcji jest penetracja znajdujących się dość blisko naszego miasteczka umocnień linii Mołotowa.

Najbliżej położonymi obiektami są schrony bojowe znajdujące się w pobliżu miejscowości Chotyłub, Brusno, Polanka Horyniecka. (patrz mapka)

Budowle te z racji swojego przeznaczenia stanowią dużą atrakcję dla zwiedzających. Są również zagrożeniem dla osób nieodpowiedzialnych i lekkomyślnych, gdyż ich pomieszczenia i piętra (niekiedy 3 w głąb ziemi) mogą stanowić niebezpieczną pułapkę.

Umocnienia linii Mołotowa powstały w latach 1940-1941.

Rosjanie budowali je dla osłony rubieży wyjściowych do inwazji na Zachód Europy oraz w celach dezinformacyjnych. Wojna się zakończyła, Rosjanie i Niemcy odeszli, zaś umocnienia pozostały. My zaś starajmy się aby nasze "ogładanie" nie przyniosło im więcej szkody niż działania wojenne.

Poniżej zamieszczona fotografia przedstawia stan umocnień z 2002 roku.

W niektórych bunkrach można natknąć się na elementy wyposażenia. Nieliczne budowle posiadają pancerne kopuły, wyjęte z polskich umocnień strzegących przedwojennej granicy ze Związkiem Radzieckim. Jeszcze kilka lat temu jeden z bunkrów na wzgórzu o nazwie Hrebcianka niedaleko

Brusna posiadał kompletną armatę fortenną 76,2 mm, którą jednak kosztem wyprucia ściany z betonu mat. wybuchowym wydobyto. Obecnie znajduje się ona w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. Miejsce po armacie straszy teraz prętami zbrojeniowymi.

Uważny turysta przemierzając ścieżki Hrebcianki natrafi na bunkry (6), krzaki jeżyn, karabinowe łuski a także prawie niewidoczne otwory

wentylacyjne podczas chodzenia po stropach umocnień. Dlatego należy zachować szczególną ostrożność penetrując teren. Mając nadzieję, iż wzbudziliśmy zainteresowanie tematem, informujemy p.t. czytelników o zamiarze kontynuacji tematu w następnych numerach Kwartalnika.

Redakcja

Wodzenie po Łukawcu

Najstarsi ludzie opowiadali, iż w dzieciństwie od najstarszych pradziadów słyszeli, że na Łukawcu (nizinny teren Plus graniczący z Księżpolem i Przymiarkami) straszy, a ponadto, podróżnika wędrującego tamtędy nocą, może czepiać się błąd. Wieść głosiła, że przed wiekami rozciągały się tu lasy i nieprzebyte bagna, po których zostało tylko starorzecze. Znajduje się ono w pobliżu niedawno ściętej topoli, gdzie rów melioracyjny przecina obecną szosę Tarnogród - Biłgoraj.

Tego dnia wcześniej niż zwykle noc zaczęła rozpościerać swój jesienny aksamitny płaszcz nad łąkami Łukawca. Zmierzchało się, gdy gospodarz z Podkorchowa, zatrzymawszy się nieco dłużej w Księżpolu, zdecydował, by skręcić z szosy w lewo i wracać granicą do domu. Dość sucha droga wiodła nieopodal rzeczki i w odległości około 2,5 km dochodziła do granicy oddzielającej grunt Korchowa i Plus. Do niej zamierzał dojechać woźnica.

Był to pierwszy mówca we wsi i człowiek bardzo wesoły, a do tego śpiewak, że ho... ho... Znał tych piosenek na różne okazje jak nikt chyba na świecie! Słyszał też o niebezpieczeństwach nocnej wędrowki po rozległym Łukawcu. Bałby się... Niejednokrotnie przemierzał tę drogę o różnej porze doby i nic nadprzyrodzonego nie widział. Nic go nigdy nie straszło. Toteż nie wierzył takim opowieściom i

nie przypuszczał wcale, że i jego może osiągnąć tajemnicza moc.

Mieszkańcy Marianki ułożyli się już do snu. W oddali zahuczała sowa.

W przybrzeżnych trzcinach chylących ku ziemi swe kity, zatrzepotała kaczka, z pluskiem uderzył w wodę szczupak. Zerwało się przerażone drobne ptactwo. Chyżo przemknął zając. Parsknął koń, a podróżny zapalił papierosa. Półgłosem wesoło zanucił:

Wio, koniku, a jak się postarasz, na kolację zajedziemy akurat.

Tobie owsa nasypiemy zaraz, a ja smaczną zupkę z miski będę jadł...

Jednokonny rozklekotany wóz skrzypiąc toczył się z wolna po wąskiej drożynie. Upływał czas, a do krzyżówki jakoś trudno było dojechać.

Naraz ... Wiستا! Wiستا... Woźnica zwabiony nieznaną siłą zacina konia batem. Czerwony pomnik chroniący zwierzę od uroków uderza w grzbiet. Fura wjeżdża w błędną ścieżynę. Toczy się przez zagony porośnięte bujną trawą. Z trudem pokonuje wysoko sterczące miedze. Wkrótce wjeżdża w jakąś ciernistą gęstwinę najeżoną kolcami. Woźnicy wydaje się, że to ogromny las poprzecinany licznymi rowami. Nieświadom zagrożenia krąży po polu obsianym łubinem, teraz trwożnie szeleszczącym. Po chwili wjeżdża w rządki kartofli. Koń ciężko dysząc podąża do domu. Posuwa się naprzód. Raz wolniej, to znów szybciej, ale zawsze wokoło. Podróżny

ponašla zwierzę. Na próżno! Wciąż trafia na ten sam ślad. Porusza się jak w kieracie. Już wie, że stracił orientację i dalsza wędrówka jest bezcelowa. Marzenia na powrót do domu gasną. Utrudzony koń odmawia posłuszeństwa. Zatrzymuje się w jednym z rowów i ani kroku dalej.

Nad nim wiatr rozłożył swe szerokie skrzydła. Zawodzi w gąszczu drzew, szumi, wyje. Różne myśli przewijają się przez głowę zbląkanego. Serce w piersi zamiera z niepokoju. Drętwieje ze strachu.

Boże, o Boże, gdzie ja tu jestem? W zawadzkich brzoźkach? Skąd się wziął tak ogromny las? Co tu też nie rośnie?

Usiłuje sobie przypomnieć skuteczne "na błąd" rady zasłyszane kiedyś od starszych. W jakim dniu ubiegłego roku było Boże Narodzenie i komu w czasie wieczery wigilijnej najpierw składał życzenia, dzieląc się opłatkiem?

Rozgląda się na wszystkie strony. Szeroko otwiera zmęczone oczy i zauważa migocące w oddali światełko. Zmierza ku niemu. Trafia na prostą drogę. Wjeżdża na olbrzymie podwórko. Stuka w okno zalane światłem żarówki. Z drżących ust wydobywają się słowa:

Gospodarz, jaka to wieś?

Właściciel pełen trwogi zrywa się z łóżka. Rozpoznaje znajomy głos. Z uśmiechem oznajmia: Korchów! Wskazuje gościniec do Plus...

Świtało już, gdy pechowy jarmarcznik przyjechał do domu. Sprawdziło się przysłowie: "Kto drogi prostuje, w domu nie nocuje".

Czy można wierzyć opowieści? Nie wierzycie?! Wybierzcie się nocą w podróż po Łukawcu. A może doznacie jeszcze innych wrażeń?!

Błądzenie w Wigilię

Dawniejsi mieszkańcy Luchowa Górnego mieli ulokowane swe siedziby przy tzw. "starym gościńcu", który prowadził wprost do świątyni. Z czasem przenieśli zabudowania w pobliże obecnej szosy. To spowodowało, że droga do kościoła się wydłużyła. Prastary trakt wybierano wówczas, gdy groziło spóźnienie na mszę. Tamtędy podróżowała w wigilijną noc jedna z mieszkanki wioski, której zagroda była odległa od kościoła o zaledwie 500 m, więc trasę można było przebyć w 10 minut. Utrudzona świąteczną krzątaniną gospodyni trochę odpoczęła po wieczery i za późno wyszła z domu. Chciała dojść na czas, więc wybrała gościniec. Otaczający plebanie szpaler oszronionych igielkami śniegu drzew zupełnie przesłonił światło kościelnych okien. Zmęczona kobiecina rozgląda się na wszystkie strony. Oczekuje, kiedy pojawi się jasność. Wnioskuje, że powinna już dotrzeć do celu. Jednak zmuszona jest wędrować dalej. Idzie.. Zauważa światło. Wchodzi na bardzo duże podwórko. Nie rozpoznaje, gdzie jest. Zagląda przez niezasłonięte okno. I o dziwo rozpoznaje własną izbę. I tak skąd wyszła, tam wróciła, ale nie uczestniczyła w pasterce. Wiedziała, że dzień Bożego Narodzenia już trwa.

Ciąg dalszy w następnym numerze

Halina Sarzyńska

KULTURA - OŚWIATA

Malowany wschód - Tarnogród 2002 - zaproszenie do malowania

Od 4 do 20 lipca br. odbędą się w Tarnogrodzie drugie warsztaty artystyczne, na które zaproszono młodych artystów z kilku uczelni i kierunków artystycznych w Polsce wraz z ich nauczycielami i przyjaciółmi.

Jak zapewne pamiętacie podobnym plenerem debiutowaliśmy w czasie ubiegłorocznych wakacji, był to swego rodzaju eksperyment kulturalny dla naszego miasta. Dziś wydawać się może udanym założeniem artystycznym i wartym kontynuowania. Mimo pewnych trudności organizacyjnych, wiadomo czasy są ciężkie, postanowiliśmy działać. Zawitają więc ponownie do Tarnogrodu młodzi artyści, by tworzyć obok nas i z nami. W związku z tym chciałbym odpowiedzieć na zadane mi kiedyś pytanie, po co robić taki plener, czemu służy i co nam daje?

Drodzy Państwo, odpowiedź jest prosta, nie samym chlebem człowiek żyje, a dokładnie sztuka jest spełnieniem i dopełnieniem dla wielu, jest sprawą dla duszy, którą spożywamy, by żyć niepospolicie i dawać coś z siebie. Mówiąc to, dookoła widzę wiosnę, życie i radość natury. Wszędzie zielono, kwieście, dusza się raduje i rwie.

My wszyscy budzimy się do życia, jak natura, bo jesteśmy jej częścią, w nieustannym cyklu spełnienia. Artyści zaś to ludzie twórczy i wrażliwi, stan taki - odnowy i pobudzenia odczuwają szczególnie mocno, pragną go zobrazować, utrwalić. Pragną opowiadać o pięknie świata, każdy po swojemu, taka ich rola. Piękna jest pora tworzenia, nie tylko

dla artystów, ale także dla obserwatorów. Tworzymy więc wspólnie i cieszymy się z tego, nie burzymy tego co dobre i wartościowe. Nadchodzi więc pora plenerowania dla ludzi sztuki i natury, pora bratania się z przyrodą i światłem.

Tworzymy więc każdy na swój sposób, jak najlepiej potrafi, bo artystą może być każdy w swojej dziedzinie, robić coś szczerze, najlepiej po mistrzowsku i dla dobra innych, czyż to nie sztuka?

Trzeba nam piękna, marzeń i spełnienia, pragniemy też dążyć ku wielkim celom z wiarą i spełniać nasze marzenia, dlatego cieszymy się pięknem młodości, wiosną i słońcem, by jak najwięcej zostało go w nas wszystkich na czasy niepogody.

Placówki wychowania przedszkolnego zajmują się wzmocnieniem rozwoju i wczesną edukacją dzieci od trzeciego roku życia do rozpoczęcia nauki w pierwszej klasie sześciolletniej szkoły podstawowej. Każde przedszkole zapewnia dziecku opiekę, wychowanie i uczenie się. Stwarza warunki umożliwiające mu osiągnięcie "gotowości szkolnej". Wychodzi też naprzeciw rodzinie dziecka, wobec której pełni funkcję doradczą i wspierającą działania wychowawcze.

Przedszkole Miejskie w Tarnogrodzie podjęło się stworzenia placówki o charakterze rodzinnym. Decyzja ta wynikała z obserwacji naszych wychowanków i potrzeb środowiska. Grono pedagogiczne zaczęło poszukiwać lepszych rozwiązań i nowych form współpracy przedszkola z rodzicami. Nie było to od początku łatwe, gdyż z trudem zmienia się utarte schematy i poglądy o przedszkolu. Do niedawna placówki tego typu były praktycznie zamknięte na głębsze i bardziej owocne współdziałanie z rodzicami. Byli oni jedynie odbiorcami tego, co przedszkole proponowało w zakresie pracy z dziećmi. To według nas za mało, aby stworzyć autentyczne partnerstwo w codziennym procesie wychowawczo-dydaktycznym.

Opracowałyśmy więc sposób zbierania informacji o dziecku oraz informacji zwrotnych o placówce widzianej oczyma zarówno dzieci, jak i rodziców. Zmieniliśmy wystrój sali korytarza, aby upodobnić je do przytulnego, pełnego ciepła pokoju. Zmieniane dekoracje, stosowne do pory roku i obchodzonych uroczystości oraz świąt, wprowadzają w przyjazny nastrój już od wejścia.

Drzwi przedszkola są zawsze otwarte dla rodziców. Mogą oni przebywać ze swymi pociechami nawet cały dzień, szczególnie w trudnym dla dziecka okresie adaptacyjnym. Zapraszani są na Dni Otwarte, kiedy to każde dziecko pełni funkcję gospodarza, oprowadza rodziców po przedszkolu, prezentuje to, czego się już nauczyło i z czym ma kłopoty, zaprasza do wspólnej zabawy. Coraz częściej rodzice mogą czynnie uczestniczyć w zajęciach ze swoimi dziećmi. Nie są tylko biernymi obserwatorami, ale świadomie pomagają dziecku, wspólnie rozwiązując problemy wynikające z zajęcia,

biorą udział w zabawach ruchowych i dydaktycznych, wykonują razem surówki owocowo-warzywne i kanapki, służą pomocą i radą w czasie malowania i konstruowania prac plastycznych. Rodzice mają możliwość włączenia się w organizację i prowadzenie imprez rekreacyjnych, jak festyny i ogniska.

Przedszkolaki z wielką ochotą i zapałem przygotowują się do udziału w uroczystościach dla swoich bliskich. I choć ich

rączki są małe i niezbyt sprawne, nie stanowią to przeszkody w samodzielnym wykonaniu upominków dla mamy, taty, babci czy dziadka. W piosenkach i wierszach zapewniają mamę o swojej miłości, tatę utwierdzają, że jest potrzebny, dziękują dziadkom za cierpliwość, a babciom za wspólnie spędzony czas i pyszne ciasta.

Chwile spędzone z najbliższymi podkreślają zalety dziecka, pozwalają mu uwierzyć we własne siły, przelamują barierę nieśmiałości, wyzwalają spontaniczność i życzliwość.

Z myślą o dzieciach, które po raz pierwszy przyjdą do przedszkola, organizujemy pod koniec roku szkolnego tzw. Dni Otwartych Drzwi. Mali goście wspólnie z rodzicami odwiedzają poszczególne oddziały wiekowe, mogą pobawić się z dziećmi, a zarazem pozbyć się wszelkich uprzedzeń.

W naszej codziennej pracy dokładamy wielu starań, aby pomóc rodzicom w wychowaniu dzieci w duchu szacunku dla siebie samego, rodziny i wszystkich ludzi. Kształtując postawy naszych wychowanków mamy nadzieję, iż to, czego nauczyły się w

przedszkolu, będzie im służyć w dorosłym życiu.

Podejmowane przez naszą placówkę działania wychowawczo-dydaktyczne są jedynie formą uzupełniania się przedszkola i domu, co nie powinno zmniejszać poczucia odpowiedzialności za dziecko ze strony rodziców.

Elżbieta Wancisiewicz

PRZEDSZKOLE - DRUGI DOM

Widzą i czują...

29 kwietnia bieżącego roku w Szkole Podstawowej nr 5 w Biłgoraju rozstrzygnięto I Powiatowy Konkurs Poetycki "Świat wierszy najpierwszych". Prace oceniane były w dwóch kategoriach wiekowych (szkoła podstawowa i gimnazjum) oraz czterech tematycznych ("Lubię tu być", "Uroda Świata", "Bunt i marzenie", "Moja poetycka wizytówka"). Uroczystość wręczenia nagród i wyróżnień miała niezwykle oprawę. Po raz pierwszy całość części artystycznej stanowiły wiersze uczniów. Niezwykle doznania towarzyszyły uczennicom Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie, które przyjechały na tę uroczystość i miały przyjemność usłyszeć własne utwory wykonywane przez uczennice biłgorajskich szkół: Szkoły Podstawowej nr 5 i Gimnazjum nr 2.

Niezmiernie cieszy fakt, iż pierwsze próby literackie uczennic znalazły uznanie w oczach jury konkursu, w skład którego weszli ludzie pióra związani z naszym regionem: Bożena Kurowska, Iwona Startek, Anna Tomaszewska Staroń, Roman Sokal, Robert Wójcik.

Rezultatem konkursu jest antologia, ukazująca wrażliwość dzieci i młodzieży, będąca wyborem najciekawszych spośród 388 wierszy, jakie napłynęły z 25 szkół podstawowych i gimnazjów.

Pierwsze laury za twórczość poetycką otrzymały:

- Nina Lis II nagroda w kategorii "Moja poetycka wizytówka" za wiersz "Okno" oraz wyróżnienie w kategorii "Bunt i marzenie" za wiersz "Lucyfer",
- Małgorzata Momora II nagroda w kategorii "Bunt i marzenie" za wiersz "[Leży na stole...]",
- Iwona Duda wyróżnienie w kategorii "Moja poetycka wizytówka" za wiersz "Krajobraz nieba",
- Joanna Ciołek - wyróżnienie w kategorii "Uroda świata" za wiersz "Jesienna myśl",
- Aleksandra Iwańczyk - wyróżnienie w kategorii "Uroda świata" za wiersz "Słońce".

Gratulujemy dziewczętom. Z ciekawością oczekiwaliśmy ich kolejnych utworów. Na razie poznajmy teksty, które zwróciły uwagę jurorów. Oto one:

Okno

Przy dźwiękach "Resurrection"
wpatruję się w brudne szyby
mojego okna.
Wszystkie mądre myśli
pięć minut temu uciekły
przez nieszczelne futryny.
Jestem najzwyczajniej pusta.
Niestety nie mogę zapewnić,
że kiedykolwiek będzie inaczej,
bo moje myśli, uciekając,
nie powiedziały,
kiedy wrócą.

Nina Lis

Lucyfer

Podszedł do ciebie
I tak, jakby nigdy nic dał ci kwiat.
Wydaje mi się czerwoną różę.
Była piękna... I ten zapach...
Ale zwiędła.
Lecz zanim zdążyłaś się zorientować,
Podstawił zamiast niej
Cały bukiet.
Zamknęłaś oczy
I wciągałaś zapach tych kwiatów w
siebie,
Jak mocny narkotyk.
Już nie widziałaś, że pąki opadły
I w ręku zostały ci
same łodygi z kolcami...
Szepnął: „Na końcu świata jest ogród...”
Ten to ma chwytły reklamowe.

Nina Lis

Krajobraz nieba

Jest noc
Gwiazdy błyszczą
na niebie
oświetlają moją twarz
księżyc
przebija się
przez ciemność
i oświetla drogę
drogę która prowadzi
do kresu nocy
do miejsca gdzie niebo styka się z
ziemią...
A ja...
kiedyś się tam wybiorę.

Iwona Duda

Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie
Polskie Towarzystwo Ludoznawcze Oddział w Lublinie

NAGRODA

w konkursie
**NAJCIĘKAWSZE WYDARZENIE FOLKLORYSTYCZNE
ROKU 2001 W WOJEWÓDZTWIE LUBELSKIM**

dla

*Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury
w Tarnogrodzie*

za zorganizowanie

**XVIII Ogólnopolskiego Sejmiku
Teatrów Wsi Polskiej w Tarnogrodzie**

July

*Miegalska
Hunka
J.L.F.S.
Jan Holcman*

Lublin, w maju 2002 roku

W dniu 28 maja Tarnogrodzki Ośrodek Kultury z rąk Marszałka Województwa Lubelskiego Edwarda Hunka otrzymał pierwszą nagrodę w postaci statuetki oraz dyplomu za udział w konkursie na "Najciekawsze wydarzenie folklorystyczne 2001 roku Lubelszczyzny" za organizację Ogólnopolskiego Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej w Tarnogrodzie.

ZDROWIE

RAK JELITA GRUBEGO zagrożenie, któremu można zapobiec

Rak jelita grubego, po raku płuc ma na swoim koncie najwięcej ofiar śmiertelnych. Jest to niepokojące z uwagi na to, że wcześniej wykryty poddaje się leczeniu.

Pomimo, że rak jelita grubego ma bardzo często przebieg bezobjawowy, istnieją pewne niepokojące objawy;

- zmiana funkcjonowania jelit
- biegunki, zaparcia, wymioty, stolce węższe niż zazwyczaj
- spadek wagi ciała nie uzasadniony dietą odchudzającą
- przedłużające się uczucie zmęczenia
- krew w kale
- uczucie, że jelita nie opróżniają się całkowicie
- uczucie wzdęć, bulgotania, uczucie pełności w brzuchu

Rak jelita grubego występuje niezależnie od wieku. Coraz częściej spotyka się go u ludzi młodych. Po pięćdziesiątym roku życia ryzyko zachorowania znacznie wzrasta.

Choroba ta dotyka zarówno mężczyzn, jak i kobiety; mężczyźni częściej chorują

i niestety wśród nich jest też większa śmiertelność.

Przewlekłe stany zapalne jelit zwiększają znacznie ryzyko zachorowania na raka jelita grubego. Istnieją hipotezy, które mówią, że duże znaczenie w zachorowaniach ma dieta.

Spożywanie dużej ilości pokarmów zawierających włókna roślinne, oliwę z oliwek, oraz warzywa; kapustę, brukselkę, kalafiory, wpływa korzystnie na jelito. Natomiast

spożywanie dużej ilości tłuszczów zwierzęcych i mięsa sprzyja zachorowaniom.

Występowanie schorzeń nowotworowych w rodzinie np. raka jelita grubego zwiększa ryzyko.

Polipowatość rodzinna jelita grubego, stwarza bardzo duże zagrożenie i takie rodziny powinny być pod stałą kontrolą lekarza specjalisty.

Jeżeli pacjent zauważy u siebie któryś z objawów wcześniej opisanych powinien zgłosić się do lekarza, który po przeanalizowaniu dolegliwości i wstępnym badaniu pokieruje leczeniem pacjenta. Diagnostyka polega na badaniu kału na krew utajoną, badaniu kontrastowym jelita grubego, oraz na najbardziej dokładnym tj. kolonoskopii (wziernikowanie jelita grubego)

Leczenie polega na:

- leczeniu operacyjnemu - w ostatnich latach poczyniono znaczne postępy w chirurgicznych metodach
- chemioterapii (leczenie farmakologiczne)
- radioterapii (napromieniowanie)

Jeśli pacjent ma jakiegokolwiek wątpliwość powinien niezwłocznie zgłosić się do lekarza!!

(artykuł opracowano na podstawie programu BŁĘKITNA WSTAŻKA wczesnego rozpoznawania i leczenia raka jelita grubego)

Roman Cichocki

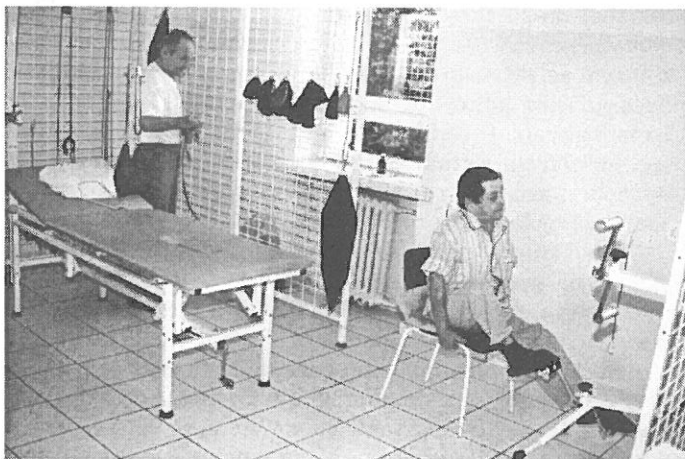
NASZ SZPITAL

Od prawie trzech lat, obok oddziału wewnętrznego, w tarnogrodzkim szpitalu funkcjonuje jedyny w powiecie oddział dla osób przewlekle chorych.

Opieką medyczną obejmuje zarówno pacjentów z terenu SP ZOZ Biłgoraj, jak też w miarę wolnych miejsc, chorych z byłego województwa zamojskiego.

Pomysł utworzenia w Tarnogrodzie tego typu oddziału spotkał się z dużym zrozumieniem społecznym. Przeprowadzono generalny remont pomieszczeń i przystosowano je dla potrzeb ludzi przewlekle chorych. Możliwe to było dzięki znacznej pomocy finansowej samorządów lokalnych, banków spółdzielczych, miejscowych firm, indywidualnych sponsorów oraz społeczeństwa. Duże zaangażowanie wykazał personel szpitala, który kwestował w kościołach dekanatu tarnogrodzkiego, jak również sam wykonywał szereg prac remontowych.

Obecnie oddział dysponuje 41 łózkami. Pacjentami w większości są ludzie starsi z przewlekłymi chorobami internistycznymi, neurologicznymi, nowotworami, oddział bowiem przystosowany jest do podawania leków cytostatycznych. Do oddziału trafiają pacjenci po urazach chirurgicznych, którzy wymagają dalszej hospitalizacji i usprawniania. Możliwe jest to dzięki funkcjonowaniu w oddziale w pełni wyposażonej sali rehabilitacyjnej i pracy rehabilitantki.

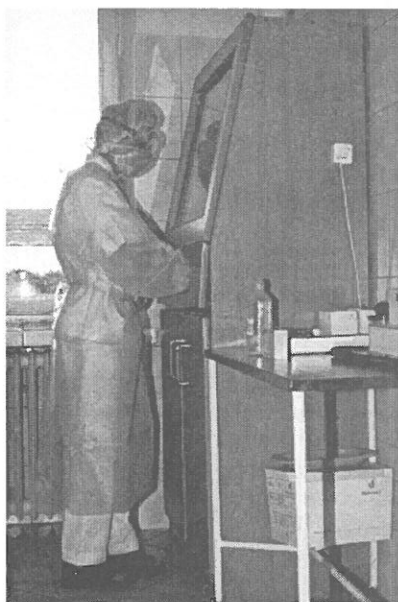

Oddział funkcjonuje jako oddział szpitalny, a nie jako dom opieki, dlatego też koszty związane z pobytem pacjentów pokrywa w całości kasa chorych, pacjent nie ponosi żadnych kosztów leczenia w oddziale!

W naszym szpitalu funkcjonuje też oddział wewnętrzny, liczący 60 łózek. Za pieniądze pozyskane od sponsorów, służy do diagnostyki chorób układu krążenia. Prowadzony jest też generalny remont oddziału wewnętrznego wyłącznie ze środków społecznych, przy czynnym udziale zarówno pracowników jak i mieszkańców.

W grudniu 2001 r. przy wsparciu władz lokalnych szpital podłączono do kanalizacji miejskiej, a obecnie trwają przygotowania do modernizacji kotłowni szpitalnej na gazową.

W bieżącym roku czynione są dalsze zabiegi o pozyskanie środków finansowych na zakup kolejnego sprzętu medycznego.

W kwietniu, w czasie wizytacji parafii, gościł w szpitalu Ksiądz Biskup Jan Śrutwa Ordynariusz Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej. Ksiądz Biskup w ciepłych słowach wsparł duchowo oraz pobłogosławił personel i pacjentów.

Dnia 27 maja b.r. szpital odwiedził Minister Zdrowia Mariusz Łapiński. Pan Minister gratulował wszystkim zaopiekowaniu i wyjątkowej troski o szpital. W kronice szpitalnej napisał: "... Gratuluję utrzymania poziomu funkcjonowania,

pozwalającego godnie leczyć chorych". Wyraził też przekonanie o potrzebie funkcjonowania tego typu małych, lokalnych szpitali, które pozwalają leczyć się miejscowym pacjentom w swoim szpitalu.

Władze samorządowe, pracownicy szpitala jak również pacjenci i ich rodziny wierzą i robią wszystko, aby wspólnymi siłami utrzymać funkcjonowanie naszego szpitala obecnie i w przyszłości.

Jubileusz 50-lecia pożycia małżeńskiego

W dniu 06 kwietnia 2002 roku odbyła się uroczystość z okazji 50 lecia pożycia małżeńskiego mieszkańców z terenu Miasta i Gminy Tarnogród. Jubileusz obchodziło 11 par i tak z Tarnogrodu: Państwo Helena i Czesław Chmieleccy, Stefania i Józef Głowczyńscy, Antonina i Feliks Karpikowie, Regina i Julian Kniaziowie, Balbina i Edward Korpaliowie, Jadwiga i Michał Kraczkowie, Domicela i Szczepan Pszczołowie, Katarzyna i Józef Sidorowie, Janina i Władysław Szponarowie, z Woli Różanieckiej Helena i Andrzej Śmieciuchowie oraz z Luchowa Dolnego Genowefa i Piotr Piebiakowie.

Łącznie wszystkie pary wychowały 32 dzieci, 71 wnuków i 4 prawnuków.

Zgodność pożycia małżeńskiego, trud pracy i wyrzeczeń dla dobra założonej przed pół wiekiem rodziny doceniony został przez nasze władze państwowe, dowodem czego przyznane zostały przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej specjalne odznaczenia-medale "Za Długoletnie Pożycie Małżeńskie". Aktu dekoracji dokonał Burmistrz Miasta i Gminy w Tarnogrodzie Pan Michał Dec, dyplomy i kwiaty wręczał Przewodniczący Rady

Miasta i Gminy w Tarnogrodzie Pan Stanisław Komosa. Całość uroczystości uświetniła Kapela Ludowa oraz zespół muzyczny z Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie.

ODPADY NA CENZUROWANYM

Gmina Tarnogród znana jest ze szczególnej dbałości o sprawę ekologii. Dbałość ta wyraża się w podejmowaniu szeregu działań mających na celu ochronę środowiska naturalnego. Szczególną rolę odgrywa tu efektywna gospodarka odpadami komunalnymi, która w gminie Tarnogród w ciągu ostatnich lat przeszła wiele pozytywnych zmian i obecnie prowadzona jest na bardzo wysokim poziomie. Na terenie Miasta i Gminy powstaje szacunkowo około 4 tys. metrów sześć. odpadów rocznie, z czego ok. 2,3 tys. m³ wywożonych jest z zabudowy mieszkaniowej, ok. 0,78 tys. m³ z obiektów użyteczności publicznej, a ok. 0,82 tys. m. sześć. z zakładów przemysłowych. Od 1997 roku, na terenie gminy funkcjonuje system zorganizowanego wywozu odpadów zmieszanych. W ostatnim czasie, wymieniono duże, wolnostojące kontenery i worki plastikowe na odpady zmieszane, na małe, 110 litrowe pojemniki, w które wyposażono poszczególne posesje. Wywóz tych odpadów odbywa się raz w miesiącu. Prowadzi go PGUKiM w Tarnogrodzie, które zakupiło w tym celu specjalistyczny samochód-śmieciarkę z osprzętem do wywozu pojemników. Wszystkie koszty, zarówno wywozu odpadów na składowisko w Korczowie, jak i ich unieszkodliwiania ponoszą właściciele posesji. Od 2001 roku, na terenie gminy prowadzona jest również selektywna zbiórka odpadów. Podlega jej makulatura, tworzywa sztuczne, metale i szkło. Aby usprawnić działania w tym zakresie, zakupiono specjalne, dwukomorowe pojemniki do selektywnej zbiórki szkła, oraz kolorowe worki foliowe z nadrukiem "Makulatura", "Plastik", "Puszki", w które wyposażono bezpłatnie wszystkie gospodarstwa domowe na terenie gminy. Zbiórka odpadów segregowanych prowadzona jest bezpłatnie i odbywa się również raz w miesiącu. Odpady użytkowe z tej zbiórki mają swoich odbiorców. Stłuczka szklana, wyselekcjonowana na bezbarwną i kolorową odbierana jest przez Recykling Centrum Sp. z o.o. z Jarosławia, które zajmuje się jej zagospodarowaniem,

natomiast posegregowane odpady użytkowe (makulaturę, tworzywa sztuczne, metale) przetwarzana jest przez MZK Sp. z o.o. z Leżajska. Tą drogą planuje się uzyskać rocznie około 36 ton makulatury, 7 ton tworzyw sztucznych, 59 ton stłuczki szklanej, oraz 2 tony puszek. Prowadzenie zorganizowanego, odpłatnego wywozu odpadów zmieszanych, oraz bezpłatna zbiórka selektywna w znacznym stopniu zmotywowała mieszkańców gminy do zmniejszenia ilości odpadów zmieszanych i jednoczesnego zwiększenia odpadów segregowanych. Aktualnie, zorganizowana obsługa w zakresie wywozu odpadów zmieszanych oraz zbiórki selektywnej obejmuje ogółem 100 proc. mieszkańców.

Na terenie gminy prowadzona jest też od paru lat efektywna gospodarka odpadami płynnymi. Rozpoczęło ją wybudowanie w 1997 roku nowoczesnej oczyszczalni ścieków o wydajności 500 m³ na dobę, oraz przystąpienie do budowy kanalizacji miejskiej. Obecnie sieć kanalizacyjna w Tarnogrodzie liczy niespełna 28 kilometrów, korzysta z niej 503 odbiorców, co stanowi około 70 proc. potencjalnych użytkowników. Niebawem rozpocznie się kolejny, przedostatni już etap budowy sieci kanalizacyjnej. Planuje się, że cały Tarnogród zostanie skanalizowany już w 2003 roku. Jednocześnie w decydującą fazę wkraczają przygotowania do budowy kanalizacji sanitarnej w pozostałej części gminy. W ciągu najbliższych lat powstanie też prawdopodobnie oczyszczalnia ścieków w Różańcu i Luchowie Dolnym.

W celu kompleksowego rozwiązania gospodarki odpadami komunalnymi Miasto i Gmina Tarnogród przystąpiła do Międzygminnego Związku Komunalnego "Tanew", który powstał w celu ochrony wód dorzecza Tanwi, jak również między innymi, modernizacji wysypiska w Korczowie na składowisko międzygminne.

Wysiłki na rzecz ochrony środowiska naturalnego, jakie czynione są w Tarnogrodzie zostały docenione przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie, organizatora "Konkursu na zagospodarowanie odpadów na terenach wiejskich". Rada Konkursu przyznała gminie nagrodę pieniężną w kwocie 200 tys. zł, która w całości została przeznaczona na budowę kanalizacji.

K O N K U R S

na najładniejszą posesję

REGULAMIN

I. Informacje ogólne

1. Konkurs na najbardziej zadbaną posesję w Mieście i Gminie Tarnogród organizowany jest z inicjatywy Zarządu Miasta i Gminy Tarnogród.
2. Patronat nad konkursem sprawuje Burmistrz Miasta i Gminy Tarnogród.
3. Wszelkie czynności organizacyjno-merytoryczne związane z konkursem prowadzi Referat Rolnictwa, Geodezji i Ochrony Środowiska UMiG Tarnogród.
4. Nagrody finansowe ufunduje Zarząd Miasta i Gminy.

II. Założenia organizacyjno-merytoryczne

1. Nadrzędnym celem konkursu jest poprawa estetyki Miasta i Gminy Tarnogród.
2. Konkurs ma charakter ogólnogminny i jest rozgrywany raz do roku w dwóch etapach:
 - a/ najbardziej zadbaną posesję w każdym sołectwie,
 - b/ najbardziej zadbaną posesję w mieście i gminie.
3. W trakcie konkursu poddane zostaną ocenie wszelkie działania na rzecz ochrony środowiska (gospodarka odpadami komunalnymi stałymi i ciekłymi) oraz estetyka i wygląd ogólny posesji.
4. W każdej miejscowości wyłonione zostaną 3 posesje, spośród których wyłonionych zostanie 3 finalistów gminnych.
5. Najwyżej ocenione posesje w poszczególnych miejscowościach i gminie uhonorowane zostaną wyróżnieniami.
6. W konkursie może wziąć udział każda posesja z terenu miasta i gminy.
7. Zgłoszenia posesji do konkursu dokonuje Rada Sołecka, Zarząd Dzielnicy, Szkoła Podstawowa, Komenda Hufca ZHP, KGW, OSP.

III. Termin konkursu

1. Zgłoszenie otwarcia konkursu i rozesłanie informacji do sołectwa 10.05.2002 r.
2. Termin zgłoszenia posesji do konkursu 31.05.2002 r.
3. Wiosenna ocena posesji 30.06.2002 r.
4. Końcowa ocena posesji 01.08.2002 r.
5. Zakończenie prac komisji 15.08.2002 r.
6. Oficjalne ogłoszenie wyników konkursu oraz wręczenie nagród i wyróżnień do 20.09.2002 r.

IV. Komisja konkursowa

1. Oceny zgłoszonych posesji dokonuje komisja powołana przez Zarząd Miasta i Gminy.
2. W skład komisji konkursowej wchodzi:
 - przedstawiciel Zarządu Miasta i Gminy,
 - Przewodniczący Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska RMiG,
 - Kierownik Referatu Rolnictwa, Geodezji i Ochrony Środowiska UMiG,
 - pracownik prowadzący sprawy ochrony środowiska UMiG,
 - przedstawiciel Państwowego Terenowego Inspektora Sanitarnego,
 - Komendant Hufca ZHP w Tarnogrodzie,
 - przedstawiciel TOK,
 - pracownik ODR Sitno.

V. Nagrody

1. Nagrody rzeczowe dla zwycięzców w poszczególnych miejscowościach.
2. Nagrody dla zwycięzców na szczeblu miasta i gminy:
 - I miejsce 700 zł,
 - II miejsce 500 zł,
 - III miejsce 300 zł.

Tarnogród, dnia 30.04.2002

Za Zarząd Miasta i Gminy
Burmistrz Miasta i Gminy
Michał Dec

Nazywam się Strus Roman. Jestem pracownikiem Powiatowego Zespołu Doradztwa Rolniczego w Biłgoraju, który wchodzi w skład Wojewódzkiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Lublinie z siedzibą w Końskowoli, oddziału w Sitnie.

Jestem specjalistą od spraw produkcji roślinnej. Terenem mojej pracy jest gmina Tarnogród. Moje biuro mieści się w budynku Urzędu Miasta i Gminy w Tarnogrodzie, gdzie pełnię dyżury w poniedziałki i wtorki.

Zajmuję się prowadzeniem działalności doradczej dla rolników z zakresu nowoczesnych technologii uprawy roślin rolniczych zbóż, okopowych, przemysłowych, pastewnych oraz racjonalnego zagospodarowania użytków zielonych.

Współpracuję z rolnikami z terenu gminy uprawiającymi pszenicę ozimą. Udzielam porad jak uzyskać wysoki plon ziarna oraz parametry jakościowe pozwalające sprzedać ziarno i uzyskać dopłaty do skupu z Agencji Rynku Rolnego.

Nie jest to łatwe. Nie wystarczy tylko zasiać i zebrać pszenicę. Należy przestrzegać pewnych zasad. Najpierw pobieramy próby glebowe i dostarczamy do laboratorium w Sitnie. Tam na podstawie zawartości podstawowych składników opracowany zostanie program nawożenia gleby. Następnie siejemy odpowiednią odmianę pszenicy.

W tym celu nawiązałem współpracę z Instytutem Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Ożańsku, skąd sprowadzam na zamówienia rolników kwalifikowanych materiał siewny nowych odmian zbóż.

Ostatnio sprowadziłem nową odmianę pszenicy ozimej "ŻYTA" oraz pszenicy jarej "TORKA". Są to odmiany gwarantujące uzyskanie odpowiednich parametrów jakościowych ziarna.

Po zasianiu ziarna, zwalczamy chwasty jesienią lub wiosną, nawozimy azotanem, stosujemy antywylegacz i zwalczamy choroby grzybowe.

Jakie środki należy stosować można się dowiedzieć na szkoleniach lub w moim biurze.

Współpracuję z firmą "BAYER", której przedstawiciel, przeprowadził szkolenie, na którym omówił środki ochrony roślin, produkowane przez swoją firmę. Szkolenie odbyło się w GOK w Tarnogrodzie. Organizuję także inne szkolenia.

Ostatnio głównym tematem jest

DORADZTWO ROLNICZE

r. każdy producent surowca tytoniowego musi złożyć wniosek o przyznanie limitu produkcji tytoniu do Agencji Rynku Rolnego.

Zajmuję się także organizacją kursów. Ustawa o ochronie roślin nakłada na każdego rolnika obowiązek szkolenia w zakresie "Nabywania i stosowania środków ochrony roślin", oraz atestację opryskiwacza. Kurs taki odbył się w miesiącu kwietniu w Tarnogrodzie, uczestniczyło 50 osób.

Zorganizowałem także Kurs "Operator kombajnów zbożowych", który trwał 2 tygodnie i ukończyło go 27 osób. Kurs ten pozwala na bezpieczną obsługę kombajnu zgodnie z przepisami bhp i p. poż. oraz poruszanie się po drogach publicznych.

Pomagam rolnikom w opracowaniu Biznes Planów potrzebnych do uzyskania kredytów z dopłatami do oprocentowania Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Taki kredyt dla młodych rolników, którzy nie ukończyli 40 roku życia, czy na zakup ziemi jest obecnie oprocentowany 3% w skali roku.

Organizuję wyjazdy dla rolników finansowane z budżetu gminy Tarnogród na Wystawę Rolniczą do Sitna. W tym roku wystawa odbędzie się w dniach 6-7 lipca.

Co roku na Powiatowych Dożynkach organizujemy Wystawę Płodów Rolnych.

Co miesiąc wydawana jest przez WODR o. Sitno, Zamojska

dostosowanie polskiego rolnictwa i wsi do prawa obowiązującego w Unii Europejskiej.

We wszystkich sołectwach przeprowadziłem szkolenia na temat nowych ustaw, które weszły ostatnio w życie i dotyczą większości rolników.

Są to ustawy: "O zasiewaniu gruntów", "O regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych", "O Regulacji rynku tytoniu".

Szczególnie ta ostatnia ustawa jest ważna, gdyż do 30VI 2002

Roman Strus

KRONIKA WYDARZEŃ

W dniach 11 - 12 kwietnia 2002r. odbył się III Powiatowy Przegląd Teatrów Dziecięcych i Młodzieżowych. Wzięło w nim udział 20 zespołów teatralnych z powiatu biłgorajskiego.

Tarnogród reprezentowały 4 grupy teatralne:

- Zespół EKOLUDKI - "Baśń o dwunastu miesiącach" opiekun artystyczny Stanisława Korpal,
 - Zespół teatralny - "Calineczka" opiekun artystyczny Danuta Kurkowska,
 - Zespół teatralny - "Leśny bal" opiekun artystyczny Danuta Kurkowska
- Zespół teatralny MŁODZI GNIEWNI - "Dziady" opiekun artystyczny Monika Komosa.

W dniach 26 maja 2 czerwca odbyły się Dni Tarnogrodu, podczas których zrealizowano bogaty program.

Uroczystości rozpoczęły się w Różańcu II nadaniem imienia Kardynała Stefana Wyszyńskiego Szkole Podstawowej. W godzinach popołudniowych odbyły się VIII Prezentacje Piosenki Religijnej z udziałem 16 zespołów.

W poniedziałek 27 maja zorganizowano III Międzyszkolny Turniej Szachowy. W klasyfikacji zespołowej zwyciężyła SP w Tarnogrodzie, II miejsce SP w Różańcu I a III w Woli Różanieckiej. Klasyfikacja indywidualna przedstawia się następująco: I miejsce Mateusz Czuchra , II Piotr Krzyszkowski, III Mateusz Larwa.

28 maja do Tarnogrodu przyjechał Teatr Lalki i Aktora MASKA z Rzeszowa z przedstawieniem dla najmłodszych "Na jagody" wg. Marii Konopnickiej.

Następnego dnia dla młodzieży szkolnej zorganizowano spektakl edukacyjny pt. "Wpadka" z Krakowa oraz spotkanie autorskie z Krzysztofem Petkiem.

Miejscowy zespół teatralny wystawił również sztukę "Moralność Pani Dulskiej".

W czwartek i sobotę mogliśmy obejrzeć i wysłuchać amatorskie zespoły artystyczne a mianowicie Kapelę Ludową z Tarnogrodu i Zwierzynca, Zespół Pieśni i Tańca FAMILIA z Rudolowic , Orkiestrę Dętą oraz zespoły taneczne TOK: "Granda" , "Koliber" , "Gryf" i "Mały Gryf" laureata III nagrody Wojewódzkiego Przeglądu Zespołów Tanecznych w Lublinie "SCENA MŁODYCH 2002". Obejrzeliśmy też Kabaret UFO z Dąbrowicy z programem "Przeboje , przeboje z przebojem do Unii".

Dni Tarnogrodu zakończyły się obchodami 40- lecia istnienia Szkoły Podstawowej w Tarnogrodzie oraz festynem rodzinnym.

Przedszkole Miejskie w Tarnogrodzie przy współpracy z Biblioteką Miejską włączyło się do Ogólnopolskiej akcji pod hasłem: "Cała Polska czyta dzieciom".

W miesiącu maju rozstrzygnięto konkurs na plakat pt. "Szklany wróg". Nagrody otrzymały **Alicja Ciołek** ze SP w Woli Różanieckiej , **Beata Wróbel** ze SP w Tarnogrodzie oraz **Marta Rybka** z Gimnazjum w Tarnogrodzie.

W miesiącu maju i czerwcu w bibliotece można obejrzeć wystawę prac plastycznych dzieci z Przedszkola Miejskiego w Tarnogrodzie oraz prace uczniów ze SP w Tarnogrodzie, jak również wystawę ilustracji do książek Sienkiewicza, Makuszyńskiego i Prusa.

Codziennie do biblioteki przez okres 2 tygodni przychodziły dzieci z Przedszkola Miejskiego oraz dzieci ze SP w Tarnogrodzie na "Spotkania z książką" na których m.in. czytane były bajki przez zaproszonych gości , odbywały się konkursy, gry i zabawy.

Biblioteka wspólnie ze Szkołą Podstawową w Tarnogrodzie oraz Gimnazjum , dnia 29 maja zorganizowała spotkanie z bardzo znanym autorem książek dla dzieci i młodzieży **Krzysztofem Petkiem** , który napisał m.in. książki z serii "Porachunki z przygodą" czy "Operacja HYDRA". Jednak największym zainteresowaniem uczestników spotkania cieszyły się opowieści o wyprawach wraz z czytelnikami. W spotkaniu uczestniczyło ponad 300 osób.

Zespół taneczny "Mały Gryf" został laureatem Wojewódzkiego Przeglądu Zespołów Tanecznych w Lublinie "Scena Młodych 2002" zajmując 3 miejsce w kategorii Inscenizacji Tanecznych. Podczas koncertu laureatów , który odbył się w Lublinie w dniu 6 czerwca, nasi mali tancerze zaprezentowali Bonanzę / najmłodsza grupa taneczna TOK/.

Wyjazd dzieci sponsorowali: Państwo Józef i Halina Konieczni, Dorota i Adam Gałkowie, Pani Maria Bielak, Pan Grzegorz Karpik, Pan Antoni Gierczak , Marek Krzyszycha, Przemysław Baszkiewicz oraz Państwo Anna i Marian Bułowie. Serdecznie dziękujemy.

9 czerwca dzieci Przedszkola Miejskiego w Tarnogrodzie wystąpiły w montażu słowno muzycznym pod hasłem: "Dla Ciebie Mamo ... Tobie Tato..." w sali widowiskowej TOK, przekazując słowami wierszy, piosenek i inscenizacji, podziękowania swoim rodzicom za trud i pracę włożoną w ich wychowanie z okazji Dnia Matki i Taty. Program przygotowały nauczycielki z przedszkola.

Przeprowadzony w dniach 21 maja 8 czerwca br. Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkańców oraz Powszechny Spis Rolny na terenie Miasta i Gminy obejmował 1929 gospodarstw domowych i 1011 gospodarstw rolnych.

Miasto i Gmina podzielona była na 34 obwody spisowe, a czynności spisowe wykonywało 33 rachmistrzów. Materiały spisowe od rachmistrzów zostały przyjęte przez Gminne Biuro Spisowe i po skompletowaniu zostaną pod koniec czerwca br. Przekazane do Wojewódzkiego Biura Spisowego w Lublinie.

Biblioteka wzorem roku ubiegłego włączyła się do ogólnopolskiej akcji "Cała Polska czyta dzieciom". Dnia 23 maja rozstrzygnięto konkurs na szczeblu Miasta i Gminy Tarnogród "Radość czytania". Po wstępnych eliminacjach do etapu gminnego zakwalifikowało się 18 osób.

Komisja w składzie:

1. Maria Szeliga instruktor Biblioteki Powiatowej w Biłgoraju,
2. Maria Piętaś nauczyciel Szkoły Podstawowej w Woli Różanieckiej,
3. Anna Kuziak nauczyciel Szkoły Podstawowej w Tarnogrodzie,

postanowiła przyznać cztery nagrody dla:

Kamila Larwy ze SP Tarnogród, **Joanny Świtale** ze SP w Woli Różanieckiej, **Marii Działo** ze SP w Woli Różanieckiej, **Aleksandry Hadacz** ze SP w Woli Różanieckiej oraz wytypować tę osobę jako zwycięzcy konkursu do etapu powiatowego.

W dniu 2 czerwca Tarnogrodzka Orkiestra Dęta wzięła udział w III Powiatowym Przeglądzie Strażackich Orkiestr Dętych Powiatu Biłgorajskiego w Górecku Kościelnym i zajęła I miejsce. Orkiestra będzie reprezentować Powiat Biłgorajski na XVIII Przeglądzie Strażackich Orkiestr Dętych w Parzewie.

16 kwietnia br. Obradował Zarząd Miejsko Gminny Związku OSP w Tarnogrodzie w rozszerzonym składzie. Gośćmi obrad byli Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Biłgoraju st. bryg. inż. **Mieczysław Skura** oraz władze samorządowe Miasta i Gminy. Obrady poświęcone były określeniu zadań w działalności statutowej jednostek oraz ich finansowaniu.

25 kwietnia odbyły się miejsko-gminne eliminacje szkół podstawowych, gimnazjum i szkół średnich Turnieju Wiedzy Pożarniczej. Udział wzięło 30-tu uczniów. Zwycięzcami okazali się:

- W grupie młodszej **Rafał Klecha** uczeń Gimnazjum w Tarnogrodzie,
- W grupie starszej **Rafał Sereda** uczeń Zespołu Szkół Rolniczych w Różańcu.

Wszyscy uczestnicy zostali nagrodzeni nagrodami rzeczowymi ufundowanymi przez Zarząd MG OSP, w którego imieniu wręczenia dokonał Prezes Michał Dec. Zwycięzcy będą reprezentowali Miasto i Gminę na szczeblu powiatowym.

... O kapela tarnogrodzka, kapela
swą melodią nam życie rozwesela
jeśli chcesz weselej żyć
musisz z kapelą być ...

Tak gra i śpiewa Tarnogrodzka Kapela Ludowa. Ostatnio uświetniła swoim koncertowaniem Dni Tarnogrodu, Zwierzyńca i Dni Chelma.

Zakończono budowę III etapu kanalizacji sanitarnej w Tarnogrodzie Dzielnica Przedmieście Różanieckie. Kosztem 2.029.984,31 zł. wybudowano sieć kanalizacyjną Ø 160-200 mm o długości 6813,30 mb.

Dzięki działaniom organizacyjnym Pani dyr. Elżbiety Kyc i wsparciu finansowym PCPR Biłgoraj, podopieczni ŚDS w Tarnogrodzie mogli po raz drugi uczestniczyć w turnusie rehabilitacyjnym. W tym roku nasi podopieczni mieli okazję korzystać z zabiegów rehabilitacyjnych pozytywnie wywołujących poprawę ich zdrowia. Podziwiali uroki malowniczo położonego w Bieszczadach Polańczyka. Wypoczęci i pełni sił wróciliśmy do zajęć dnia codziennego. Kolejnym naszym przedsięwzięciem będzie organizowanie III Pleneru Kulturalno-Integracyjnego, który odbędzie się dnia 5 lipca 2002r., w którym udział wezmą zaprzyjaźnione ośrodki dla niepełnosprawnych; ŚDS Zamość, ŚDS Długi Kąt, Dom Pomocy Społecznej w Tarnogrodzie.

W poniedziałek 27 maja Tarnogród odwiedził Minister Zdrowia **Mariusz Łapiński**. Podczas krótkiego pobytu zwiedził Szpital, w którym rozmawiał z pracownikami oraz Przychodnię Lekarską.

11 czerwca w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury odbyło się Międzypowiatowe Spotkanie Klubów Seniora działających w placówkach kultury w Krasnymstawie, Szczepieszynie, Józefowie, Zwierzyńcu i Tarnogrodzie.

Jak zawsze tak i teraz imprezę tę uświetniły młodzieżowe zespoły muzyczne z Tarnogrodu. Jest to bardzo cenny i miły gest młodych ludzi na czele z Tomkiem Sikorą dla osób starszych.

W miesiącu maju rozpoczęto remont sali gimnastycznej przy budynku szkolnym. Zakres prac obejmuje modernizację sali oraz dobudowę zaplecza. Inwestycja kosztować będzie 550 tys. Zakończenie prac przewiduje się we wrześniu tego roku.

Podpisano umowę z Przedsiębiorstwem Budowlano-Usługowym Sp. z o.o. w Janowie Lubelskim na wykonanie IV etapu kanalizacji sanitarnej w Tarnogrodzie ul. 1 Maja, Rynek, Cerkiewna, Wesoła.

Przewidywany termin zakończenia prac 31 grudzień 2002r. W ramach tego zadania kosztem 1.009.246,00 zł zostanie wykonana sieć kanalizacyjna 160-200 mm o długości 3476 mb.

Rozstrzygnięto I etap przetargu dwustopniowego na wykonanie projektu budowy oczyszczalni ścieków dla Różańca I, Różańca II i Woli Różanieckiej. Do II etapu zakwalifikowano 5 biur projektowych.

Ogłoszono przetarg na budowę zespołu ulic osiedle Błonie. Termin składania ofert

4 lipca 2002 r. Przewidywany termin wykonania zadania 31 grudzień 2002r.

Ogłoszono przetarg na wykonanie projektu budowy kanalizacji sanitarnej w Różańcu I, Różańcu II i Woli Różanieckiej. Termin składania ofert 25 lipca 2002r.

Miasto i Gmina Tarnogród zajęła 31 miejsce w skali kraju a 4 miejsce w skali województwa w grupie gmin do 15 tys. Mieszkańców w Rankingu "Profesjonalna Gmina Przyjazna Inwestorom" organizowanym przez Fundację Rozwoju Demokracji Lokalnej w Warszawie.
Patronat nad Rankingiem objął Marszałek Sejmu RP Pan Marek Borowski.

W ramach współpracy transgranicznej samorządów gmin organizowanej przez Stowarzyszenie Samorządów "EUROREGIONU BUG" w dniach 25-26 czerwca br. Przebywał na terenie Miasta i Gminy Tarnogród Pan Wasil Illicz Demidiuk wójt Chołopieczyskiej rejon Łukacze obwód Wołyński Ukraina, zapoznając się z pracą samorządu Miasta i Gminy.

Na emeryturę odszedł ks. Prałat Edward Ludwicki, proboszcz parafii w Tarnogrodzie i dziekan dekanatu tarnogrodzkiego. Jego miejsce zajął ks. Ryszard Sierkowski, dotychczasowy proboszcz parafii w Potoku Górnym.

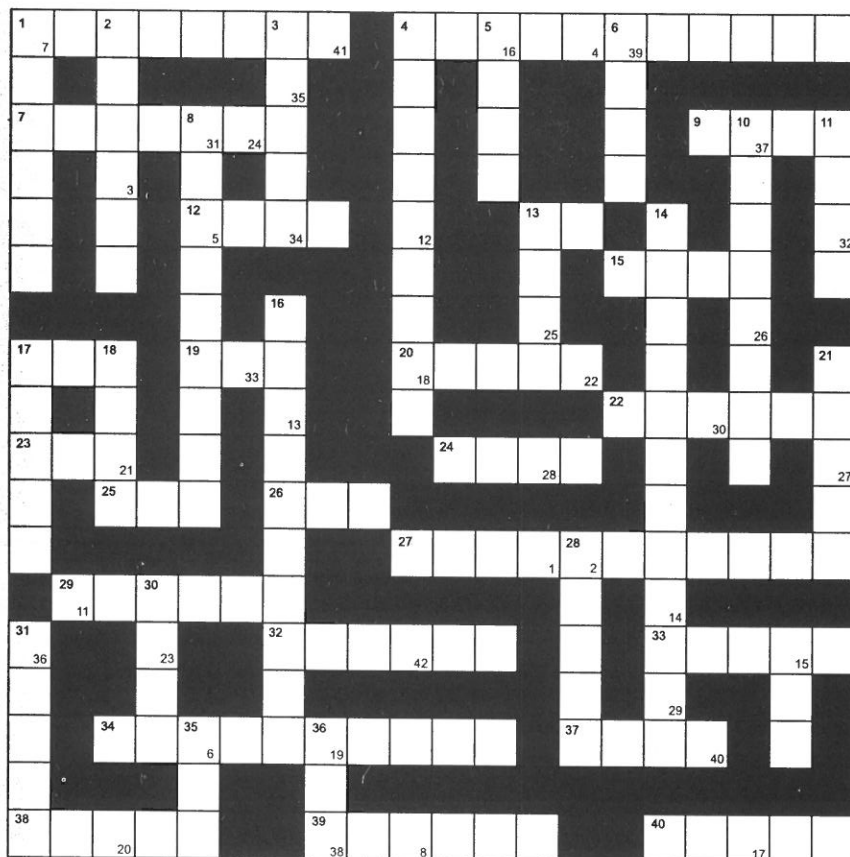

Prymusi Zespołu Szkół Ekonomicznych w Tarnogrodzie.

1. Urszula Jabłońska - II a 5,0
2. Katarzyna Micyk - II a 4,64
3. Jadwiga Żmuda - II b 4,8
4. Joanna Staroń - II b 4,6
5. Agnieszka Staroń - III a 4,5
6. Tomasz Piskorski - III b 4,78
7. Jolanta Grabias - III b 4,67
8. Kamila Kowalik - III b 4,67

KRZYŻÓWKA

POZIOMO: 1. Jan... utworzył ordynację zamojską (1589); 4. W 1942 akcja na zamojszczyźnie; 7. Bogactwo; 9. Skrzynia na głosy; 12. Kant; 13. Dom dla pszczoł; 15. U boku męża; 17. Wiosną na rzece; 19. Forma zabawy; 20. Kuzyn karpia; 22. Odwrotna strona monety, medalu ...; 23. Zwierzę domowe; 24. Przekaz bezgotówkowy; 25. Naród wybrany; 26. Obchodzi imieniny 21.X. (zdrobniale); 27. Dobranocka; 29. Wyciska łyż w kuchni; 32. Dalekopis; 33. Torbiel inaczej; 34. Jacek znany satyryk; 37. Szczelina powstająca w drewnie podczas piłowania; 38. W wyposażeniu policjanta; 39. Dozór nad chorym; 40. Targowisko.

PIONOWO: 1. Miasto powstało w 1580 r. na obszarze wsi Skokówki; 2. Szoruje pokład; 3. Oprzęd jedwabnika; 4. Pierwszy dyrektor Technikum Ekonomicznego w Tarnogrodzie; 5. Sprzęt rybaka; 6. Przetwarzane w komputerze; 8. Miasto założone w 1567 r. przez starostę St. Tarnowskiego; 10. Modlitwa lub miejscowość w gminie Tarnogród; 11. Odpierany przez obrońców; 13. W uprząży; 14. W 1715 r. pod laską St. Ledóchowskiego powstała ... tarnogrodzka; 16. Współczesne liczydło; 17. Pantofel po (do?) domu; 18. Miasto Świętego Franciszka; 21. Topola drżąca; 28. Odmierza czas; 30. Miękki ser pleśniowy; 31. Szybki bieg, taniec; 35. Artretyzm; 36. Narząd wzroku.

Litery z pól ponumerowanych w prawym dolnym rogu utworzą hasło rozwiązanie krzyżówki. Rozwiązanie na kartkach pocztowych należy nadsyłać na adres Redakcji do 30 sierpnia 2002 r.

**Redakcja „Kwartalnika” poszukuje współpracowników.
Jeżeli interesujesz się życiem naszego miasteczka - zostań współpracownikiem „Kwartalnika”**

WYDAWCA: Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne

ADRES: 23-420 Tarnogród ul. Rynek 18, tel. 6897 021

SPOŁECZNA RADA REDAKCYJNA: Renata Ćwik, Władysław Dubaj, Kazimiera Dyjak, Monika Komosa, Beata Aleksandra Kowal, Elżbieta Maško, Małgorzata Paul-Zajac, Kazimierz Sidor, Dariusz Zajac, Helena Zajac.

ZDJĘCIA: Grzegorz Piskorski

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiustacji tekstów.

PREZENTACJE PIOSENKI RELIGIJNEJ

ks. Prałat
Edward Ludwicki

W dniu 26 maja odbyły się VIII Prezentacje Piosenki Religijnej pod hasłem: "Zapatrzcicie się w oblicze Chrystusa, abyście Go poznali."
Wystąpiło 14 zespołów.

*Oaza Franciszkańska
z Tarnobrogu*

Zespół AVE
z Zamościa

